

**UCHWAŁA NR XIV/40/2020
RADY POWIATU WAŁBRZYSKIEGO**

z dnia 28 maja 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo –
Wychowawczych w Nowym Siodle.**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 511 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256) **Rada Powiatu Wałbrzyskiego uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez mieszkankę Boguszowa-Gorc na Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo – Wychowawczych w Nowym Siodle.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowiska Rady, o jakim mowa § 1, stanowi integralną część uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Powiatu Wałbrzyskiego do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 5. Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Wałbrzychu i opublikowaniu w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodnicząca Rady
Powiatu Wałbrzyskiego

Sylwestra Wawrzyniak

UZASADNIENIE

do skargi z dnia 21.04.2020 roku wniesionej przez mieszkankę Gminy Boguszów – Gorce na Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo – Wychowawczych w Nowym Siodle

Szczególnym uprawnieniem przysługującym każdemu obywatelowi, wynikającym z Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej KPA), jest prawo składania skarg.

Zgodnie z art. 227 KPA przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszanie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw.

W dniu 21 kwietnia 2020 roku mieszkanka Gminy Boguszów – Gorce złożyła telefoniczną skargę na Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo – Wychowawczych w Nowym Siodle.

Przewodnicząca Rady Powiatu Wałbrzyskiego stosownie do swoich kompetencji wynikających z art. 14 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym skierowała przedmiotową skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu zbadania jej zasadności i wydania stanowiska.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji w dniu 20 maja 2020 roku przeprowadziła w niezbędnym zakresie postępowanie wyjaśniające, w tym dowodowe, według reguł określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego. m.in. poprzez rozpatrzenie i ocenę zgromadzonej w sprawie dokumentacji tj:

- 1) skargi mieszkanki Boguszowa – Gorc z dnia 21.04.2020 roku na Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo – Wychowawczych w Nowym Siodle – OBR.1510.4.2020
- 2) wyjaśnień Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie sprawa nr PCPR-ZPWR-061-10-2020 z dnia 4.05.2020 r.
- 3) wyjaśnień Dyrektora Centrum Obsługi Jednostek Opiekuńczo – Wychowawczych w Nowym Siodle – za pośrednictwem PCPR w Wałbrzychu sprawa nr PCPR-ZPWR-061-12/2020 z dnia 12.05.2020 r.

Ponadto Komisja wysłuchiwała wyjaśnień zastępcy Dyrektora Pani Ewy Chabdy, która rzeczowo odniosła się do każdego z postawionych zarzutów.

W oparciu o materiał dowodowy oraz wyjaśnienia uzyskane w trakcie postępowania, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji odnosząc się do poszczególnych zarzutów, ustaliła co następuje:

1. Nie zapewnienie jakościowych posiłków.

W placówce stosuje się zasadę podawania zbilansowanych, pełnowartościowych posiłków, z wyliczeniem gramatury, kaloryczności oraz regularności ich podawania, z zasadą spożywania posiłków co 3 – 4 godziny. Posiłki są komponowane tak, aby były zgodne ze sztuką zdrowego żywienia, racjonalne oraz zdrowe – zgodne z wytycznymi Instytutu Żywności i Żywienia (dowód: raporty żywieniowe pełne).

Zarzut uznany za bezzasadny.

2. Ograniczenie dzieciom możliwości poruszania się. Dzieci przetrzymywane są w swoich pokojach.

Każda placówka posiada do swojej dyspozycji przestrzeń do życia: hole, salę zabaw, saloniki rekreacyjne oraz sypialnie z łazienkami. W placówce nigdy nie był stosowany przymus przebywania dzieci w pokojach. Są przypadki szczególne, kiedy dzieci z obciążeniami (trudności w koncentracji – nauka cicha, bądź ze względu na częste popadanie w konflikty interpersonalne) są

proszone o wyciszenie się w swoich pokojach. W tej sytuacji dziecku towarzyszy opiekun, często pedagog, psycholog lub terapeuta. Dzieci nie są w żaden sposób przymuszane do ciągłego przebywania w swoich pokojach. Nigdy takiego przypadku nie był stosowany.

Zarzut uznany za bezzasadny.

3. Odbieranie dzieciom telefonów po godzinie 20:00 bez uzasadnienia.

W placówkach funkcjonują regulaminy, w tym również o korzystaniu z telefonów komórkowych. Z regulaminów tych wynika między innymi w jakich godzinach dzieci (szczególnie młodsze) mogą korzystać ze swoich telefonów. Nie wynika to z restrykcji, a z dbałość o zdrowie dzieci.

Eliminujemy w ten sposób ciągłe przesiadywanie przy telefonie kosztem innych zajęć ogólnorozwojowych.

Badania jasno pokazują, że korzystanie z telefonów komórkowych przez najmłodsze dzieci ma taki sam wpływ jak oglądanie telewizji. Następuje w ten sposób tzw. przebodźcowanie. Do tego dochodzi jeszcze promieniowanie z komórek, często bagatelizowane przez dorosłych. Poprzez częsty kontakt dziecka z telefonem zmniejsza się ilość połączeń nerwowych między półkulami mózgu, bo nie ma on wystarczających stymulantów do ich produkcji, co często jest przyczyną zaburzeń w rozwoju mowy. Ponadto dziecko często korzystające z telefonu staje się bardziej pobudzone, płaczliwe i rozdrażnione, poprzez kolorowy świat, szybkich obrazów traci kontakt z rzeczywistością. Nagłe ograniczenie telefonu wzbudza jego wyraźny sprzeciw.

Każda placówka ma swój telefon komórkowy, który służy między innymi do kontaktów z rodzicami i bliskimi bez ograniczeń, ponieważ nie wszyscy wychowankowie posiadają telefony (dowód: Regulamin korzystania z telefonów komórkowych).

Zarzut uznany za bezzasadny.

4. Ograniczanie dzieciom dostępu do „kieszonkowych” i własnoręcznie zarobionych środków.

Nigdy nie było w placówce sytuacji, aby dziecko nie otrzymało kieszonkowego. Placówka podejmuje działania zawsze zgodne z Regulaminem kieszonkowego (ustalonym i omówionym z wychowankami) oraz Ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Wysokość kieszonkowego jest ustalana i podawana do wiadomości wychowanków oraz regularnie wypłacana 25 każdego miesiąca. Dzieci młodsze mają swoje kieszonkowe do dyspozycji u swojego wychowawcy bezpośrednio sprawującego opiekę. Wychowawca ten kupuje dzieciom zakupy, zgodnie z ich życzeniem, odnotowując ten fakt w zeszycie wydatków kieszonkowego. Wychowankowie starsi otrzymują kieszonkowe w całości lub dzielą sobie pieniądze na osobiste wydatki pobierając je zgodnie z potrzebą.

Zgodnie z Regulaminem, za szkody wyrządzone w swojej placówce, wychowankowi można potrącić kwotę na naprawę szkody, pozostawiając mu jednak kwotę wolną, do dyspozycji. Takie przypadki miały miejsce na przykład za zniszczony stół do tenisa stołowego (bezymyślne skakanie po stole i połamanie go). Wszyscy wychowankowie znają regulamin kieszonkowego i starają się go przestrzegać (dowód: regulamin kieszonkowego, listy kieszonkowego, zeszyty indywidualnego wydatkowania kieszonkowego).

Dwie wychowanki otrzymywały pieniądze z tytułu praktyk zawodowych (zakład fryzjerski). Środki jednej z nich (14 letniej) są zdeponowane i wydawane na życzenie przez dyrektora placówki. Druga z dziewczynek otrzymuje pieniądze z rąk wychowawcy prowadzącego, który również na jej życzenie wypłaca środki za pokwitowaniem. Tego rodzaju zasady zostały wprowadzone po tym jak obie dziewczynki wydawały pieniądze bez kontroli, przeznaczając je np. na papierosy lub przekazując rodzinie. Dziewczynki zaakceptowały ten fakt oraz sposób rozliczania pobranych pieniędzy poprzez okazanie paragonów fiskalnych z zakupów. Nigdy nie

zaistniała sytuacja, aby wychowanki nie otrzymały swoich pieniędzy. Obowiązkiem placówki jest monitorowanie wszystkich wydatków (dowód: paragony, oświadczenia)

Zarzut uznany za bezzasadny.

5. Wynoszenie do domu przez pracowników kuchni wyżywienia przeznaczonego dla dzieci.

Nigdy nie zaistniała sytuacja, aby pracownicy kuchni wynosili jakiegokolwiek rzeczy czy posiłki z kuchni, będącego we własności placówki. Nie stwierdzone nigdy faktu wynoszenia jedzenia. Wszystkie Panie pracują w placówce od wielu lat i dały się poznać jako osoby bardzo odpowiedzialne i uczciwe. Wszystkie posiłki przygotowywane przez kuchnię trafiają do wychowanków. Jeżeli zostaje cokolwiek (śniadanie, obiad) zawsze wydawane jest do dyspozycji dzieci.

Zarzut uznany za bezzasadny.

6. Stosowanie kar w postaci pozbawienia dzieci podwieczorku, nawet tego, który został samodzielnie przez nie przygotowany.

W placówce nigdy nie karano dzieci pozbawiając ich podwieczorku. Zdarzyły się sytuacje, że któremuś z dzieci zabrakło podwieczorku (3 sytuacje), lecz wynikało to z tego, że dzieci wzajemnie sobie podwieczorek „podebrały”. W takiej sytuacji dzieci otrzymały produkt zastępczy z funkcjonującej u nas kawiarenki, taki, aby nie były poszkodowane.

W placówce wprowadzono dodatkowe zajęcia kulinarne i cukiernicze, podczas których, dzieci uczą się samodzielności w kuchni, korzystania z narzędzi i urządzeń w kuchni, czytania przepisów, odmierzania składników. Poznają nowe smaki, zdobywają wiedzę i spędzają czas w towarzystwie rówieśników, ucząc się z nimi współpracować. Przygotowane dania i ciasta są zawsze do konsumpcji przez dzieci. Nie było takiego przypadku, aby którekolwiek z dzieci nie uczestniczyło w degustacji. Dzieci z grup kulinarnych mają możliwość częstowania swoich koleżanek i kolegów, co też jest bardzo często praktykowane.

Zarzut uznany za bezzasadny.

7. Zmuszanie dzieci do utrzymania czystości chodników na terenie posesji Domu Dziecka tj. czyszczenie z trawy i chwastów.

Wszystkie placówki mają do swojej dyspozycji tereny zielone. Od zawsze funkcjonuje zasada, że to (wcześniej grupa) placówka dba o przyległy do niej teren zielony. Wszyscy wychowankowie oraz wychowawcy mają obowiązek dbania o ten teren. Wykonywane są prace lekkie tj. grabienie, wyrwanie chwastów. Ponieważ o teren zielony dba pracownik, prac tych nigdy nie jest dużo. Uważamy, że wspólne dbanie o placówkę – o swój dom ma bardzo duże znaczenie w procesie wychowawczym. Wychowawca zawsze pracuje razem z dziećmi.

Zarzut uznany za bezzasadny.

8. Utrudnianie przekazywania paczek dla dzieci.

Ze względu na zagrożenie epidemią koronawirusa, wprowadzono w placówce procedurę przyjmowania paczek dla dzieci. Dotyczy to tych przekazywanych przez rodzinę jak i dostarczanych przez kuriera lub pocztę. Każda paczka odbierana jest przez pracownika, zabezpieczonego w środki ochrony osobistej. Następnie odkażana płynem dezynfekcyjnym i pozostawiona w specjalnym pomieszczeniu na 3-4 godziny (tyle utrzymuje się na papierze wirus). Po tym czasie paczka w całości przekazywana jest dziecku. Dzieci zostały zapoznane z tą procedurą i zaakceptowały ją. Z pełną odpowiedzialnością i dbałością o zdrowie naszych dzieci

stosujemy tę zasadę do chwili obecnej.

Zarzut uznany za bezzasadny.

Komisja z całą stanowczością podkreśla, że opiekunowie w placówce w Nowym Siodle oraz Dyrektor wypełniają swoje obowiązki zgodnie z najlepszą wiedzą, umiejętnościami oraz wysoko rozumianą odpowiedzialnością za powierzone im dzieci z poszanowaniem, prawa w tym Ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz Konwencją Praw Dziecka.

Komisja nie zgadza się z postawionymi zarzutami, uważając je za bezzasadne, krzywdzące oraz godzące w dobre imię placówki i pracującego tam personelu. W tym stanie rzeczy koniecznym stało się **uznanie skargi za bezzasadną.**

W związku z powyższymi wynikami prac Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z rozpatrzenia skargi stanowią podstawę podjęcia niniejszej uchwały, która została przygotowana na wniosek Komisji (przekazany za pośrednictwem Przewodniczącej Rady). Ustalenia i wnioski Komisji, Rada Powiatu Wałbrzyskiego przyjmuje jako własne.